

Spis treści

Objaśnienia skrótów	9
Wstęp	11
Rozdział 1. Reportaż prasowy wobec literatury faktu.	29
1.1. Literatura faktu a reportaż współczesny. Integracja czy autonomia?	31
1.2. Wokół problemów teorii reportażu	52
1.3. Reporter – reżyser faktów czy lustro rzeczywistości?	74
Rozdział 2. Reportaże prasowe Wojciecha Tochmana wobec poetyki gatunku. Kanon i obrzeża.	91
2.1. „Motorem mojej pracy jest dziwienie się, moja ciekawość świata i ludzi”. Problematyka reportaży Wojciecha Tochmana.	91
2.2. Struktura: składniki i kompozycja reportaży	107
2.3. Styl reportażu a styl reportażysty. Indywidualność i nowatorstwo twórczości Wojciecha Tochmana	144
2.4. „Reporter nie podróżuje i nie pisze po to, by reperować świat. Może tylko próbować, starać się pisać tak, by poruszać, tyle może”. Pragmatyka. Nadawca – bohater – odbiorca (przenikanie ról)	177
2.5. Oryginalność twórczości reportażowej Tochmana	191
Rozdział 3. Reporterska dylogia o ludobójstwie: Bośnia – Rwanda. <i>Jakbyś kamień jadła – Dzisiaj narysujemy śmierć</i>	195
3.1. Uwagi wstępne.	195
3.2. Ofiary, ocaleni, świadkowie i sprawcy – bohaterowie reportażu	207
3.3. Reporter wobec tragedii	238
3.4. Strategia kompozycyjna. Przenikanie i przekraczanie granic gatunkowych reportażu i literatury	252
3.5. Jak pisać o końcu świata? Język i styl reporterskich opowieści o ludobójstwie i wojnie	265
Rozdział 4. Gry z konwencjami przekazów reportażowych w <i>Córeńce</i>	291
Zakończenie	345
Bibliografia	349
Indeks nazwisk	371